

STRĂJERULE, ASEDIAZĂ!

CĂDEREA IERIHONULUI

„...Iată, dau în mâinile tale Ierihonul și pe împăratul lui, pe vitejii lui ostași. ...Strigați, căci Domnul v-a dat cetatea în mână!” (Iosua 6:2, 16).

Ierihonul. Ce istorisire extraordinară! O sursă de mare încurajare, care a inspirat timp de secole multe predici și cântece minunate. Totul pare atât de ușor: mărșăluiește, strigă, adună prăzile.

Însă, în orașul tău din Statele Unite, sau oriunde trăiești – povestea este cu totul alta. Mărșăluiești, strigi, și nu vezi nici o pradă... mărșăluiești, strigi, și nu se întâmplă nimic.

Frustrare. Deziluzie. Necredință. Disperare.

Dați-mi voie să vă reamintesc că, în ambele versete de mai sus, Dumnezeu a spus că El *dăduse* Ierihonul Israelului, înainte de a se fi observat vreo schimbare. Este acesta și cazul tău? Ți-a dat orașul și totuși rămâne neschimbat?

Am vești bune pentru tine. Când Dumnezeu afirmă că a făcut ceva, din acel moment, în ceea ce-L privește este un lucru încheiat – El *a dat*. Acesta este un capitol despre a lua, a poseda și a captura. „Luptă-te lupta cea bună a credinței; *apucă* viața veșnică la care ai fost chemat, și pentru care ai făcut cea frumoasă mărturisire (a credinței) înaintea multor martori” (1 Timotei 6:12). Mă refer în primul rând la dimensiunea spirituală a capturării orașelor pentru Împărăție, deși ungerea străjerului este aplicabilă oricărui loc sau oricărei persoane care are nevoie să fie cucerită pentru Hristos.

În mod evident, nu sunt atât de nechibzuit încât să încerc să explic într-un singur capitol ceea ce alții au încercat să redea în cărți întregi, de exemplu să explic strategii cheie pentru a cuceri un oraș. Obiectivele mele sunt destul de simple: în primul rând, să vă încurajez și să vă înflăcărez credința în faptul că orașele voastre pot să fie cucerite pentru Hristos; în al doilea rând, să conectez strategiile implicate în cucerirea orașului cu ungerea străjerului.

Este bine de luat în considerare faptul că evenimentele din Scriptură nu s-au desfășurat întotdeauna atât de repede pe cât s-ar părea. Deși cartea Iosua poate fi citită în două ore, cucerirea Canaanului, sub conducerea lui Iosua, a durat, probabil, vreo șapte ani. Întreaga carte cuprinde o perioadă de aproximativ 25 de ani. La sfârșitul cărții, teritoriile Canaanului nu fuseseră cucerite în întregime de fiecare seminție a lui Israel (vezi Judecători 1:27-36).

Istoria ulterioară a lui Israel ne arată că, după un mare și glorios început, au experimentat o întârziere de 16 ani în rezidirea Templului (vezi Ezra 3-4). Prin slujirea proorocului Hagai, curajul și credința au continuat să se manifeste. Întârzierile, eșecurile și campaniile prelungite nu sunt ceva neobișnuit în Împărăția lui Dumnezeu. Deși Dumnezeu a facilitat o accelerare în ritmul evanghelizării lumii, perseverența și răbdarea continuă să rămână factori cheie.

Ce vreau să spun? Poate nu ești atât de în urmă pe cât crezi! Rămâi tare! Noi jucăm până câștigăm. Dumnezeu *ne-a dat* orașele, chiar dacă acest lucru încă nu este vizibil.

Putem considera viabilă această analogie cu Iosua și Israel? Putem cu adevărat să ne cucerim orașele, sau acesta rămâne doar un obiectiv măreț și de neatins? Luați în considerare următoarele relatări despre cucerirea orașelor, împărtășite de George Otis, Jr., în cartea sa *Informed Intercession* (Mijlocire informată).

Cali, Columbia

Cartelul drogurilor din Cali era considerat cea mai mare, mai bogată și mai bine organizată organizație criminală din istorie. De aici se exportau lunar 500 de milioane de dolari obținuți din vânzarea cocainei. Cartelul deținea nu mai puțin de 12.000 de proprietăți în oraș. Bani obținuți din droguri controlau totul, inclusiv băncile, politicienii și modul de aplicare a legii. Crimele erau violente, fiind asasinați aproximativ 15 oameni pe zi. Pe arena spirituală, biserica era anemică și divizată.

Atunci, Dumnezeu a inițiat o lucrare de rugăciune și unitate. În mai 1995, mai mult de 25.000 oameni au umplut sala de spectacole a orașului și s-au rugat toată noaptea pentru o izbândă spirituală în oraș. În următoarele 48 de ore, în orașul Cali s-a derulat primul interval de 24 de ore fără omucideri, din câte își puteau aminti locuitorii. Un număr de 900 de ofițeri care aveau legături cu cartelul au fost demși din poliție. Guvernul columbian a început să îi prindă pe capii traficantilor de droguri, cu ajutorul a 6.500 de comandouri, cei mai mulți dintre lideri fiind capturați.

Prin unitate și rugăciune intensă, credincioșii din Cali au experimentat în cele din urmă o victorie spirituală. Ei continuă și acum să aibă o dată la două luni întâlniri de rugăciune care durează toată noaptea și la care participă mii de oameni. La fiecare nivel al societății există o mare deschidere față de evanghelie. S-au înregistrat creșteri spectaculoase ale bisericii datorită noilor convertiți; o biserică a crescut la 35.000 de membri. Apartenența confesională și localizarea nu prea au de-a face cu ceea ce se întâmplă. Această trezire magnifică durează deja de 36 de luni.

Almolonga, Guatemala

În anul 1970, Almolonga era plină de idolatrie și într-o mare criză economică. Alcoolismul era în floare; sărăcia și violența erau la ordinea zilei. Familiile sufereau teribil datorită corupției care domnea peste tot. Evanghelia nu prospera; persecuția liderilor creștini era ceva normal.

În 1974, s-a început o serie de nopți de veghe în rugăciune care durau câte cinci ore. La scurt timp după aceea, Dumnezeu a intervenit. Eliberările și vindecările au început să se manifeste, s-au întâmplat chiar și învieri din morți. Convertirile aveau loc la o asemenea rată, încât 90% dintre cei 19.000 de oameni din Almolonga au devenit creștini evanghelici.

Trezirea a avut impact asupra fiecărui domeniu al vieții sociale: asupra familiilor, afacerilor, chiar și a productivității muncii. Denumită în prezent „Grădina de Zorzavaturi a Americii”, câmpurile din Almolonga produc trei recolte pe an. Sfecla ajunge la o greutate de 2 kg și jumătate, morcovii sunt mai mari decât brațul unui bărbat iar verzele cresc cât o minge de baschet.

Crimele s-au diminuat atât de mult încât, în 1994, ultima din cele patru închisori a fost închisă. Trezirea continuă până în ziua de astăzi.

Hemet, California

Denumit cândva cimitirul pastorilor, Hemet era plin de activități oculte. După spusele pastorului Bob Beckett, orașul devenise, de fapt, un „refugiu al sectelor”. Moonies, Mormoni, Sheep People (un cult care se ocupa cu trafic de droguri, pretinzând totuși că este creștin), Biserica Scientologică și Maharishi Yogi, toate acestea și-au stabilit bazele în acest oraș. Bandele de criminali hărțuiau orașul de secole. Unele bande se lăudau că au a treia generație de membri. Drogurile erau în creștere și Valea Hemet devenise capitala metamfetaminei pe Coasta de Vest. Unii oameni ai legii erau atât de corupți, încât transportau narcotice cu iahturile de croazieră ale poliției.

Acum toate acestea s-au schimbat. Membrii sectelor au dispărut aproape în întregime, alături de cele mai importante dintre grupuri. Comerțul cu droguri a scăzut cu aproape 75%, iar corupția oamenilor legii a dispărut. Implicarea în bande s-a redus radical - o bandă întreagă l-a acceptat pe Hristos. Frecvența în biserici s-a dublat și, acolo unde odată era diviziune și apatie, domină unitatea între biserici. Pastorii schimbă amvoanele între ei în mod frecvent, iar concertele și întâlnirile de rugăciune trimestriale care au ca scop trezirea continuă să producă schimbări.¹

DUMNEZEU ÎN ORAȘUL TĂU

„Ei bine!”, poate spui tu, „dar ce au toate aceste relatări de-a face cu orașul meu și cu ungera străjerului?” Totul.

Înainte de toate, Biblia afirmă că „ceea ce a făcut Dumnezeu pentru un oraș, va face și pentru altul”. Nu știți că aceasta se află în Biblie? Sunt sigur că știți. Numai că nu ați recunoscut parafrazarea lui Sheets. Cele mai multe traduceri o spun cam așa: „Dumnezeu nu este părtinitor” (Faptele Apostolilor 10:34).

Un alt verset spune: „Dumnezeu vrea să salveze oamenii din orașul tău, la fel de mult ca pe aceia din Hemet, Cali și Almolonga”. Sunt sigur că v-ați dat seama până acum. Aceasta este interpretarea pasajului din 2 Petru 3:9: „Domnul... dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”.

Da, există speranță pentru orașul tău și al meu. Este speranță pentru America. Noi nu suntem lăsați la mila păcatului, a păcătoșilor, a politicianilor, a lui Satan și a demonilor. Refuzați să lăsați controlul vieții voastre pe seama oricăroră din cele enumerate aici! Alegeți să credeți că Dumnezeu este mai inteligent decât diavolul.

Dacă Dumnezeu vrea să aducă trezire în America, și o va face, atunci putem avea trezire. Noi, Biserica, avem cheile. Noi suntem Trupul Său, mâinile și picioarele Sale, vocea Sa – și ceea ce face, va face prin noi. Noi suntem Planul A. Planul B nu există.

Nimeni nu a spus că va fi ușor. Din cont fi „persecuție”, „necaz”, „luptă”, „luptă spirituală asemănătoare - toate se referă la noi. Dar la „credință”, „biruitor”, „cuceritor”, „autoritate”, „miracol”.

Vreau să afirm cu curaj că, dacă ești gata să-L ascuți pe Dumnezeu în întregime și vei umbla în credință, fără a te da bătut vreodată, poți avea orice dorește Dumnezeu să ai. Și aceasta include în mod absolut trezirea în comunitatea ta locală.

Puterea ofensivă a străjerului

Ce putem spune despre străjer? Ce au toate acestea a face cu vegherea prin mijlocire? Răspunsul se află într-o revelație pe care mi-a dat-o Duhul Sfânt în 1988. „Studiază conceptul de străjer”, au fost cuvintele pe care le-am auzit din partea Lui.

„Eu știu deja despre străjer”, a fost răspunsul meu *umil*.

„Eu știu mai mult decât tine”, a fost răspunsul rapid și sigur al Duhului Sfânt. „Studiază conceptul străjerului!”

Ca de obicei, avea dreptate. Atunci am descoperit că ungera străjerului cuprinde mai mult decât conotațiile defensive și de protecție. Există, de asemenea, un aspect ofensiv sau agresiv al vegherii. Termenii sunt traduși din limba ebraică prin „a asedia”², „a spiona”³ și „a prinde într-o ambuscadă”⁴ (vezi Jud. 1:24; 2 Sam. 11:16; Isa. 1:8; Ier. 4:17; Ps. 56:6; 71:10), tocmai pentru că toate aceste lucruri implică vegherea.

„Sunt pe cale de a revărsa o ungeră proaspătă peste Biserică”, a continuat Duhul Sfânt, „care îi va abilita pe oamenii Mei să câștige suflete, orașe, regiuni și națiuni întregi pentru Mine. Voi da strategii noi, voi face de cunoscut noi concepte care să expună întăriturile lui Satan (de ex. *spionajul*), se vor întinde *curse* care vor înlătura în cele din urmă influența pe care o are Satan asupra oamenilor și locurilor.

Va fi o lucrare vastă, cu strategii care vor proveni din mai multe surse diferite. Eu voi da o parte a planului Meu unei persoane și alte părți altora. Aceste lucruri se vor întâmpla simultan, și adesea o lucrare sau o persoană nici nu-și vor da seama că fac parte dintr-o schemă mai mare. Eu voi anihila puterea lui Satan din fiecare direcție, iar, prin ungera străjerului, poporul Meu va înțelege ceea ce spun Eu”.

Aceasta se întâmpla acum 12 ani, înainte de a se folosi expresii cum ar fi plimbarea de rugăciune, călătoria de rugăciune, cartarea spirituală, pocăința prin identificare, ceremoniile de reconciliere, dughuri teritoriale și altele. Sunt sigur că unii credincioși gândeau în acest fel și acționau ca atare, însă cea mai mare parte a Trupului lui Hristos nu auzise încă de ele. Și sunt relativ sigur că unele nu au existat deloc.

De atunci, *milioane* de credincioși din jurul lumii nu numai că au înțeles și au îmbrățișat aceste concepte, ci *le-au și aplicat!* Linia crescătoare care marchează îmbrățișarea acestor concepte și practici în mișcarea contemporană de rugăciune depășește graficul. În cuvintele lui Peter Wagner, care este, cu siguranță, unul din părinții bine-cunoscuți ai mișcării, „Mișcarea de rugăciune care are loc pretutindeni în lume nu se poate controla”.

Ungerea străjerului cuprinde mai mult decât conotațiile defensive și de protecție. Există, de asemenea, un aspect ofensiv sau agresiv al vegherii.

Bineînțeles, nu am atins perfecțiunea în modul nostru de a înțelege și de a acționa, însă avansăm într-un ritm alert. Acum cincisprezece ani trebuia să cauți insistent și cu greu găseai o lucrare care să existe pentru unicul scop de a antrena mijlocitori și a facilita rugăciunea. Acum sunt zeci, inclusiv câteva confesiuni importante, care au departamente întregi angajate în facilitarea rugăciunii. Nu e de mirare că înregistrăm un asemenea progres în evanghelizarea lumii.

O mare parte din rugăciune intră în categoria ungerii străjerului. *Spionajul* a jucat un rol important în depistarea întăriturilor și planurilor dușmanului. Peste tot în lume au loc adevărate *asedii* ale întăriturilor celui rău. Ungerea străjerului este eficientă. Sunt atât de încrezător că strategiile Cerului nu vor eșua, încât am de făcut o predicție: *De acum în zece ani, mărturii ca cele despre Cali, Almolonga și Hemet vor fi la ordinea zilei.*

În urma relatărilor despre Cali, Almolonga, Hemet și alte câteva, Otis adresează cea mai importantă întrebare: „Sunt aceste treziri reproductibile?” Răspunsul său este încurajator:

Ciocnește-te de aceeași situație de zece sau de doisprezece ori, și încrederea ta va crește. Acum ai un tipar stabil, iar tiparele sunt convingătoare. Încărcate de principii care pot fi reproduse, aceste tipare transformă niște relatări pline de inspirație în potențiale modele.

Propria mea cercetare a factorilor responsabili pentru transformarea comunității a evidențiat câteva „idei” principale. Acestea includ următorii cinci stimuli, fără a fi limitate la ei:

- Conducere perseverentă (vezi Neem. 6:1-16);
- Unitate și pasiune în rugăciune (vezi Iona 3:5-10);
- Reconciliere socială (vezi Mat. 5:23, 24; 18:15-20);
- Întâlniri publice caracterizate de manifestări deosebite ale puterii divine (vezi F.A. 9:32-35);
- Diagnoză spirituală / cartare spirituală (vezi Ios. 18:8-10).

Cu toate că recurența fiecăruia dintre acești factori este suficient de mare încât aceștia să fie considerați obișnuiți, doi dintre ei – conducerea perseverentă și unitatea și pasiunea în rugăciune – sunt prezenți în toate studiile de caz pe care le-am realizat în acest tip de transformări.⁵

Strategii pentru străjerul care cucerește un oraș

În măsura în care ne dăm toate silințele pentru a studia și implementa principiile împărtășite în surse cum ar fi cărțile mai sus menționate – a proceda în acest fel fiind absolut esențial – Dumnezeu ne va da această ungere a Duhului Sfânt care ne va ajuta să ne transformăm comunitățile cu acuratețe și excelență. Nu încercați să copiați aceste principii ca pe niște formule. Cheia succesului constă în a asculta călăuzirea Duhului Sfânt asupra modului în care să le implementați în mod corect în regiunile voastre.

Începeți imediat. Procesul ar putea dura câțiva ani, așa cum s-a întâmplat în cazul celor trei orașe menționate, cât și în cazul lui Iosua și Israel, însă Dumnezeu *ne-a dat* orașele.

În cartea sa *Warfare Prayer* (Lupta spirituală în rugăciune), Dr. C. Peter Wagner ne împărtășește șase strategii pe care el le consideră esențiale pentru a avea un impact spiritual permanent asupra orașelor noastre. Străjerii orașelor ar trebui să ia în seamă aceste puncte importante:

1. Selectează o regiune geografică ușor de mână, cu granițe spirituale care se pot discerne;
2. Facilitează unitatea între pastori și alți lideri creștini și începeți să vă rugați împreună în mod regulat;
3. Clarifică de la bun început faptul că nu este doar efortul pentecostalilor și carismaticilor, ci al întregului Trup al lui Hristos;
4. Asigură pregătirea spirituală a liderilor participanți și a altor creștini, prin pocăință, smerenie și sfințenie;
5. Cercetează trecutul istoric al orașului pentru a revela forțele spirituale care modelează orașul;
6. Lucrează cu mijlocitorii, în special cu cei care sunt chemați la luptă spirituală strategică și au acest dar, căutând descoperire din partea lui Dumnezeu în privința următoarelor aspecte: (a) darul sau darurile răscumpărătoare ale orașului; (b) întăriturile pe care le are Satan în oraș; (c) duhuri

teritoriale desemnate peste oraș; (d) păcatul colectiv din trecut și prezent de care trebuie să te ocupi; (e) planul lui Dumnezeu de atac și timpul potrivit pentru aceasta.⁶

În cartea sa, *Commitment to Conquer* (Dedicat pentru a cuceri, care este versiunea sa personală asupra transformării localității Hemet), Bob Beckett este de aceeași părere cu Otis și Wagner, subliniind în plus necesitatea dedicării față de comunitatea în care Dumnezeu a chemat o persoană. Argumentele pe care le aduce, însoțite de mărturia personală corespunzătoare privitoare la dedicarea față de o regiune, fac din acest caz unul de o importanță copleșitoare.

Nu pot să nu fiu de acord cu afirmația lui Bob. Am trecut personal printr-o perioadă de rededicare față de orașul meu, Colorado Springs. În luna ianuarie a acestui an (1999), am avut o întâlnire semnificativă cu Domnul, în timpul căreia El a așezat pe umerii mei o nouă manta și mi-a dat sarcini specifice pentru America. Nu este nevoie să dau detalii, însă a fost cea mai importantă întâlnire supranaturală cu Domnul pe care am experimentat-o vreodată.

Unul din efectele acestei întâlniri a fost o povară copleșitoare pe care am simțit-o față de această națiune. Îmi era greu să menționez America, Washington, DC și chiar pe președintele nostru, fără a plânge. Povara pentru America era atât de mare, încât mi-a fost greu să mă concentrez la propriul meu oraș. Adăugând la aceasta ritmul incredibil pe care l-am avut în ultimii trei sau patru ani, cât și oboseala rezultată, au făcut ca viziunea și pasiunea mea pentru Colorado Springs să se diminueze semnificativ. După câteva atacuri ale lui Satan bine coordonate în timp (*kairos* – termenul din limba greacă pentru un timp potrivit sau un moment distinct)⁷, pur și simplu nu am mai avut nici o putere a voinței pentru a continua să mă implic în ceea ce ar fi echivalat cu două slujbe cu norma întregă.

Pe la jumătatea verii aceluși an, mi-am argumentat destul de temeinic ideea că Dumnezeu ar dori să renunț la slujba de păstor și la chemarea față de acest oraș, pentru a mă concentra asupra națiunii. Nu mică mi-a fost surprinderea când Domnul, în cele din urmă, a putut să-mi clarifice faptul că El nu mă elibera din chemarea pe care o aveam față de această biserică și comunitate.

M-am trezit apoi în poziția provocatoare de a avea nevoie de restaurarea viziunii și pasiunii pentru propriul meu oraș, fapt care, mă bucur să spun, s-a și întâmplat. Totuși, vă pot asigura că, *pe măsură ce pasiunea și dragostea mea pentru orașul meu s-a micșorat, s-a întâmplat același lucru și cu ungera și cu abilitatea mea de a sluji*. Dacă nu aveți dragoste și dedicare față de orașul vostru, să știți că de acolo trebuie să înceapă trezirea voastră.

Recunoașterea slăbiciunilor

Câteva din experiențele noastre în încercarea de a câștiga Colorado Springs pentru Hristos ar putea fi probabil folositoare unora dintre voi. Am avut parte atât de victorii cât și de dificultăți. Nu este un lucru neobișnuit ca reputația să exagereze realitatea – fie negativ, fie pozitiv. Colorado Springs s-ar încadra în cea de a doua categorie.

Noi, cei din orașul nostru, nu ne aflăm, în ce privește rugăciunea, unitatea, mântuirea și transformarea orașului, acolo unde ne-a ajuns renumele că suntem. În unele privințe, am văzut chiar regrese în ultimii șapte ani. Vestea bună este că un număr de pastori și lideri sunt hotărâți să umble în unitate și rugăciune, având o adevărată pasiune de a vedea trezire în orașul nostru. În ciuda slăbiciunilor noastre, avem o mare speranță că aceasta se va întâmpla.

Unul din paradoxurile dificile ale Împărăției este de a recunoaște realitățile negative, continuând în același timp să umbli în credință. Unii din orașul nostru au fost acuzați, pe nedrept, de pesimism și spirit negativist atunci când au încercat să scoată în evidență slăbiciunile. Este posibil să-ți recunoști slăbiciunile și să continui să umbli în credință adevărată.

Primul pas în rezolvarea unei probleme este de a o recunoaște și de a o înțelege. Pasajul din Romani 4:19, folosindu-l pe Avraam ca exemplu al credinței, afirmă că acesta, *„fără a deveni slab în credință, și-a luat în considerare propriul trup”* (evidențierea cu caractere italice aparține autorului). Deși versiunea *King James* (și Biblia Cornilescu, n.tr.) spune că *„nu s-a uitat la trupul său”* (evidențierea cu caractere italice aparține autorului), creând prin aceasta impresia că nici măcar nu și-a luat în seamă

circumstanțele dificile, termenul folosit în limba greacă (*kataneo*) nu confirmă aceasta. El înseamnă, de fapt, „a contempla sau a lua în considerare cu atenție; a observa din plin”.⁸

Avraam nu și-a întărit credința prin faptul că a *refuzat* să admită circumstanțele naturale. Credința lui a devenit puternică *în timp ce* lua cunoștință de situația lui și a Sarei - și chiar o contempla - respectând atât de mult promisiunea lui Dumnezeu, încât aceasta atârna mult mai mult în greutate decât realitatea pământească.

Una din erorile mișcării credinței izvorăște tocmai din înțelegerea greșită a acestui verset. Oamenilor li se spune să nege sau să ignore unele realități, cum ar fi boala sau lipsurile financiare. Recunoașterea lor este etichetată drept necredință sau un factor care ar distruge credința. Această învățătură nu este biblică.

În aplicarea acestei recunoașteri a realităților existente la cucerirea orașelor noastre, trebuie să ne admitem cu sinceritate slăbiciunile: lipsa de unitate, apatia, lipsa de rugăciune, păcatele din trecut și altele. Abia după aceea putem merge la Dumnezeu, mărturisindu-ne nevoile pentru a găsi răspunsurile Sale. Beckett recunoaște că acesta a fost unul din lucrurile care au determinat schimbări în congregația din care face parte și în orașul său.

„Vreme de cinci ani, neîntrerupt, cinci zile pe săptămână, biserica noastră s-a rugat în fiecare dimineață timp de o oră... Aveam între zece și o sută de oameni la aceste întâlniri”. Deși recunoaște roade în viețile participanților, Beckett spune: „Singura problemă era că, la sfârșitul celor cinci ani de mijlocire statornică, totalizând cam 1.300 de ore de rugăciune colectivă, orașul Hemet nu se schimbase deloc”.⁹

A început să își pună întrebări serioase, recunoscând cu sinceritate lipsa de schimbare. Când a făcut aceasta, Dumnezeu a fost plin de har în a-i da răspunsuri. El ni le va da și nouă, în egală măsură.

În ciuda slăbiciunilor noastre, ale celor din Colorado Springs, există multe motive de încurajare. Credința noastră crește, ca și aceea a lui Avraam din vechime. Așa este și mișcarea Duhului. Urmează descrierea câtorva activități ale străjerului, în care ne-am implicat în timpul ultimilor câțiva ani și care au dat și vor continua să dea roadă. (Nu insinuez că eforturile noastre sunt unice, ci pur și simplu este ceea ce eu cunosc. Cu siguranță că alții ar putea completa această listă).

În trei ocazii diferite, biserica noastră și-a ținut serviciul de duminica dimineața într-un parc strategic al orașului, pentru a-L lauda pe Domnul în public și a mijloci pentru oraș în acea locație cheie.

Biserica noastră și alte câteva congregații și-au combinat de două ori serviciile de duminica dimineața și s-au întâlnit într-o locație laică, pentru a realiza o pătrundere în lumea spirituală pentru câștigarea orașului Colorado Springs pentru Hristos. Și alții au procedat la fel.

Timp de aproape doi ani, am organizat, în serile de miercuri, împreună cu reprezentanți ai altor 20 de biserici, întâlniri săptămânale în care se desfășurau servicii divine.

În timpul aceleiași perioade de doi ani, am condus și am găzduit sute de ore de întâlniri de rugăciune pentru orașul nostru, la care participau oameni din mai multe biserici, pe lângă alte câteva întâlniri de rugăciune la care erau prezenți pastorii din oraș. De asemenea, multe alte întâlniri regulate de rugăciune se concentrau la mijlocirea pentru oraș.

În primăvara anului 1999, după ce fuseserăm avertizați de doi prooroci recunoscuți și respectați în toată țara că zidurile orașului nostru erau dărâmate din cauza mândriei și a altor păcate, multe biserici au participat la 40 de zile de laudă permanentă. În timpul aceleiași perioade, au fost ținute adunări solemne pentru pocăința de mândrie și de alte păcate, precum și câteva întâlniri de rugăciune care aveau ca obiectiv mijlocirea pentru oraș. Acestea au avut ca rezultat o victorie uriașă. Avem dovezi credibile că se planificase un alt atac armat la una din școlile din Colorado Springs, similar cu cel din Littleton, Colorado. Totuși, în loc de a-și duce la îndeplinire intenția, tânărul implicat în aceasta s-a predat autorităților. Credem că această tragedie a fost prevenită prin lauda, pocăința și rugăciunea noastră și a altora.

În săptămâna care a urmat masacrului de la Littleton, pastorul Ted Haggard (un adevărat străjer pentru Colorado Springs) și Biserica New Life au pregătit un minunat ghid de rugăciune în care erau enumerate toate liceele din orașul nostru și directorii lor. Această broșură a fost distribuită în bisericile orașului, ajutându-i pe credincioșii din Colorado Springs să se roage potrivit cu ceea ce Otis numește „mijlocire informată”.¹⁰ Noi credem că și aceasta a ajutat la îndepărtarea violenței din orașul nostru.

Ted Haggard, Biserica New Life și Centrul Mondial de Rugăciune sunt pe cale să pună bazele unei Case a Rugăciunii pentru oraș, în care rugăciunile credincioșilor se vor înălța timp de șapte zile pe săptămână, 24 de ore pe zi. Credem că și aceasta va duce la o izbândă majoră în orașul nostru.

Cindy Jacobs a avut recent o viziune cu o hartă spirituală extinsă a regiunii noastre și cu indivizi din câteva biserici lucrând împreună la proiect.

Ca urmare a acestor eforturi, am început să punem în aplicare strategii ofensive de rugăciune, iar, mai recent, am condus un serviciu de rugăciune și laudă pentru întregul oraș într-o locație cheie. Urmează să aibă loc și alte asemenea întâlniri, deoarece suntem hotărâți să luăm înapoi tot ce ne-a furat Satan.

Aceste eforturi și altele sunt semne încurajatoare ale faptului că Dumnezeu, într-adevăr, ne dă înțelepciune și strategii pentru a avea impact asupra orașului nostru. Nu vom fi mulțumiți până nu vom vedea mii de oameni întorcându-se la Hristos și orașul nostru transformat. Aceste eforturi, alături de cele întreprinse de alții, reprezintă aplicații ale ungerii străjerului. Ele sunt îndemnuri venite din partea Duhului de a discerne (spiona) și a asedia orașul.

Însuși conceptul de *asediu* implică timp și desfășurare. Ne putem aștepta la obstacole, dar și la depășirea lor. Deși cele mai multe treziri par bruște, ele sunt, într-adevăr, un apogeu al multor lucruri care s-au desfășurat anterior și le-au pregătit. Galateni 6:9 ne spune: „Să nu obosim în facerea binelui, căci la vremea potrivită vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală”. „Vremea potrivită” din acest verset ne indică termenul *kairos*. Ideea este simplă: „facerea binelui” va crea un sezon potrivit pentru „a culege”, dacă nu „vom cădea de oboseală” și nu vom renunța.

Schimbul divin

De când am avut acea întâlnire cu Domnul pe care am menționat-o mai devreme în acest capitol, am fost în Washington, DC, de nouă ori, cu scopul de a mă ruga și a sluji. Credința că Dumnezeu mi-a dat această sarcină strategică, am adăugat și aceste călătorii la un program deja încărcat. Scopul meu a fost (și este încă) de a genera mai multă rugăciune pentru acel oraș și pentru națiunea noastră și, de asemenea, de a transmite Trupului lui Hristos din acel loc credința pentru trezire. Aflându-mă recent în DC pentru a sluji, Duhul Sfânt mi-a adus în mod repetat în minte expresia „schimb divin”.

Meditând la ea, Duhul Sfânt a început să mă învețe că un sezon *kairos* este pur și simplu o *fază* a *procesului*. Cu alte cuvinte, prin lucrarea Duhului Sfânt în și prin biserică, precum și prin alinierea divină a evenimentelor din lume, *chronos* (trecerea generală a timpului)¹¹ DEVINE *kairos*. Cele două dimensiuni ale timpului sunt separate, însă au legătură. Sunt diferite, însă reprezintă părți ale aceluiași proces. Nu putem avea una fără cealaltă, deoarece *timpul chronos produce, de fapt, timpul kairos*.

Pasajul din Daniel 2:20,21 vorbește despre schimbul divin: „Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea! El schimbă vremurile și împrejurările (sezoanele – în limba engleză – *n. tr.*), El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți!” Această schimbare a vremurilor și a sezonelor are loc în repetate rânduri, de exemplu, chiar și în viețile noastre individuale, pe măsură ce trecem de la o fază la alta. Scriptura ne spune că mergem

- pe o cărare din ce în ce mai strălucitoare (vezi Prov. 4:18);
- din credință în credință (Rom. 1:17);
- din putere în putere (vezi Ps. 84:7) și
- din slavă în slavă (vezi 2 Cor. 3:18).

Pasajul din Psalmul 84, care vorbește despre a merge „din putere în putere”, începe prin a spune, în versetul 6, „Când străbat aceștia valea plângerii, o prefac într-un loc plin de izvoare”. Apoi, în versetul 7, se află expresia „din putere în putere”. Timpul *chronos* este al plânsului, unde totul pare dificil și lipsit de roadă, însă lucrarea este făcută astfel încât să-I permită lui Dumnezeu să transforme *chronosul* în *kairos*.

După ce Dumnezeu i-a făcut lui Avraam promisiuni privitoare la națiunea care va ieși din el, prin Sara, a urmat o perioadă *chronos* de 24 de ani, care a cerut credincioșie, dedicare și răbdare. Avraam și Sara au trecut prin ea, nu fără greșeli totuși, până când a sosit momentul schimbului divin, în Geneză

18:10: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu”. Atunci perioada *chronos* s-a transformat în *kairos*.

Cuvântul „vreme” din acest verset este *eth* în limba ebraică și este echivalentul termenului grecesc *kairos*.¹² *Chronos a devenit kairos!*

După ce a refuzat să creadă și să-I răspundă lui Dumnezeu conform așteptărilor, Israel a fost obligat să hoinărească prin pustie 40 de ani. În Iosua 1, are loc schimbul divin, deoarece Dumnezeu a schimbat sezonul în *kairos* „... peste trei zile”, a spus El, „veți trece Iordanul acesta” (Ios. 1:11).

După convertirea sa dramatică din Faptele Apostolilor 9, Saul – denumit mai târziu Pavel – a trecut printr-o lungă perioadă *chronos*. Au fost acei 12 ani de studiu cu credincioșie, de echipare și modelare pe roata Olarului, care a permis Duhului Sfânt să efectueze acel schimb divin din Faptele Apostolilor 13, unde *chronosul* a devenit *kairos*. „Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: 'Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat'" (v. 2).

Din 1940 până în 1980, o mare parte a Europei se afla sub teroarea opresiunii și robiei comuniste. Cortina de Fier ținea milioane de suflete fără speranță în captivitate, în timp ce o lume asista aparent neputincioasă la aceste realități. În timpul acelei perioade *chronos*, de aparentă pasivitate, în plan duhovnicesc se întâmplau multe lucruri. Nenumărate rugăciuni se înălțau pentru eliberarea acestei părți a lumii și pentru căderea comunismului.

Dumnezeu a făcut schimbul divin într-un interval care a părut a fi de o zi. *Chronosul* s-a transformat în *kairos*, iar Cortina de fier a căzut. Acest lucru nu s-a întâmplat în ciuda sezonului *chronos*; ci datorită a ceea ce se petrecea în și prin acel sezon.

Stați tari! Poate nu mai este decât puțin până la *kairos*-ul vostru. Schimbul divin poate fi iminent, iar statornicia voastră îl va face posibil.

Orașul vostru poate fi, aparent, departe de trezire, dar nu obosiți în facerea binelui. Cel care v-a promis este credincios și El v-a dat orașul. Ungerea străjerului își îndeplinește rolul ei divin în Trupul lui Hristos. Umblați în ea!

Continuați să asediați!

Schimbarea va veni!

Note

¹ George Otis, Jr., *Informed Intercession* (Mijlocire informată) (Ventura, CA: Renew Books, 1999), pp. 19-47.

² Spiros Zodhiates, *Hebrew-Greek Key Study Bible – New American Standard* (Biblia ebraică-greacă de studiu – Versiunea New American Standard), rev. ed. (Chattanooga, TN: AMG Publishers, 1990), p. 1752.

³ James Strong, *The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* (Noua concordanță Strong completă a Bibliei) (Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 1990), ref. no. 6822.

⁴ Zodhiates, *Hebrew-Greek Key Study Bible – New American Standard* (Biblia ebraică-greacă de studiu – Versiunea New American Standard), p. 1787.

⁵ George Otis, Jr., *Informed Intercession* (Mijlocire informată), p. 56.

⁶ C. Peter Wagner, *Warfare Prayer* (Lupta spirituală în rugăciune) (Ventura, CA: Regal Books, 1992), p. 163, 167, 169, 171-173.

⁷ Ethelbert W. Bullinger, *A Critical Lexicon and Concordance to the English and Greek New Testament* (Dicționar critic și concordanța Noului Testament în limba engleză și greacă) (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1975), p. 804.

⁸ Strong, *The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* (Noua concordanță Strong completă a Bibliei) (Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 1990), ref. no. 2657.

⁹ Bob Beckett, *Commitment to Conquer* (Dedicat pentru a cuceri) (Grand Rapids, MI: Chosen Books, 1997), p. 32.

¹⁰ Otis, Jr., *Informed Intercession* (Mijlocire informată) n.p.

¹¹ Bullinger, *A Critical Lexicon and Concordance to the English and Greek New Testament* (Dicționar critic și concordanța Noului Testament în limba engleză și greacă), p. 804.

¹² Zodhiates, *Hebrew-Greek Key Study Bible – New American Standard* (Biblia ebraică-greacă de studiu – Versiunea New American Standard), p. 1763.